

Димчо Дебелянов

Златна пепел

Поведох те низ пътища потайни
на своя храм към скривания вход –
убих девствеността на своите тайни
и поверих ти целий си живот.

И казах: – Похищавай плод след плод,
за тебе брани, никому незнайни –
на скръбна нощ под глъхналия свод,
на утрото в усмивките безкрайни.

Ела, презри мъждения и дим –
на първий жар отдай се до забрава,
и нека тъмен страх не те смути,

защото ние няма да скърбим!
– Знай, златна пепел винаги остава,
кога сред огън младост отлети.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6136>]